МИЛИСАВ (МИТРОФАН) МАТИЋ

Чедни шапат девице

Сакри’ очију понор,
склопи трепавице
и белим велом заклони
стидно и чедно лице.

К’о струк босиока, к’о љиљан неубран
да прођеш кроз мрак живота невина.
Тобом је испуњен сваки мој сан,
љубави моја једина.

Ја хоћу да девичанство твоје буде
нетакнуто, чисто к’о сунце сјајно,

мирисно као грумен родне груде
и увек светло као небо завичајно.

Да тако млада не знаш за страсти,
за пламен који све разара и руши,
да ти тело не задрхти за грешне сласти
и да се цвет чедности твоје никад не сасуши.

И вечно тако да будеш чиста
као свод плави у мају,
храм чистоте свете, девице Христа
и мој сан о срећи у чедности и сјају.

Објављено: четвртак, 5. новембар 2015, 15:46h

(*Зов са Јадрана*, бр. 16, 1933, 4)